

själv till obegränsat förtroende för Gud. Kasta alla dina bekymmer på honom. Vänta tålmodigt på ho-nom, och han kommer att göra det.

Vi ska komma till Gud, inte i en anda av självrättfärdighet, utan i ödmjukhet, medan vi ångrar våra synder. Han är mäktig att hjälpa oss, villig att göra mer för oss än vi kan be om eller tänka oss. Han har himmelens överflöd att fylla våra behov med. ”Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan”. Gud är helig, och vi måste be ”med heliga, upplyfta händer, utan vrede och diskuterande.”

Vi ska be i Kristi, vår medlares namn. Våra böner har något värde bara om de bärs fram i hans namn. Han har överbryggat klyftan som synden har skapat. Genom sitt försonande offer har han bundit dem som tror till sig själv och sin Fader. Hans namn är det enda namn under himlen genom vilket vi kan bli frälsta.

Gud är vår konung, och vi är hans undersåtar. Att bara känna till hans vilja tar inte bort nödvändigheten att bära fram uppriktiga böner om hjälp till honom, och att noggrant försöka lyda hans lag och att samarbeta med honom när det gäller att be-svara de böner som framförts. På så sätt upprättas hans rike i våra hjärtan.

”Sök HERREN medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må överge sin väg, den orättfärdige sina tankar och vända om till HER-REN, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse”. Vi ska söka ”först Guds rike och hans rättfärdighet”. Vi ska inte bara vara redo att ta emot den välsignelse som Gud vill utgjuta över dem som söker honom av hela hjärtat, i uppriktighet och sanning. Vi måste hålla hjärtat öppet om vi vill ta emot Kristi nåd.

Vi ska inte hålla en predikan för Herren i våra böner. Vi behöver inte berätta vårt livs historia för honom. Vi kan inte berätta något för honom som han är obekant med. Han känner våra innersta

själv till obegränsat förtroende för Gud. Kasta alla dina bekymmer på honom. Vänta tålmodigt på ho-nom, och han kommer att göra det.

Vi ska komma till Gud, inte i en anda av självrättfärdighet, utan i ödmjukhet, medan vi ångrar våra synder. Han är mäktig att hjälpa oss, villig att göra mer för oss än vi kan be om eller tänka oss. Han har himmelens överflöd att fylla våra behov med. ”Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan”. Gud är helig, och vi måste be ”med heliga, upplyfta händer, utan vrede och diskuterande.”

Vi ska be i Kristi, vår medlares namn. Våra böner har något värde bara om de bärs fram i hans namn. Han har överbryggat klyftan som synden har skapat. Genom sitt försonande offer har han bundit dem som tror till sig själv och sin Fader. Hans namn är det enda namn under himlen genom vilket vi kan bli frälsta.

Gud är vår konung, och vi är hans undersåtar. Att bara känna till hans vilja tar inte bort nödvändigheten att bära fram uppriktiga böner om hjälp till honom, och att noggrant försöka lyda hans lag och att samarbeta med honom när det gäller att be-svara de böner som framförts. På så sätt upprättas hans rike i våra hjärtan.

”Sök HERREN medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må överge sin väg, den orättfärdige sina tankar och vända om till HER-REN, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse”. Vi ska söka ”först Guds rike och hans rättfärdighet”. Vi ska inte bara vara redo att ta emot den välsignelse som Gud vill utgjuta över dem som söker honom av hela hjärtat, i uppriktighet och sanning. Vi måste hålla hjärtat öppet om vi vill ta emot Kristi nåd.

Vi ska inte hålla en predikan för Herren i våra böner. Vi behöver inte berätta vårt livs historia för honom. Vi kan inte berätta något för honom som han är obekant med. Han känner våra innersta

tankar. Varje hemlighet är uppenbarad för honom. Inget kan döljas för honom.

Märkvärdigt språk är opassande i bön, oavsett om bönen framförs i talarstolen, i fa-miljekretsen eller i avskildhet. Speciellt vid offentlig bön bör man använda enkelt språk, så att andra kan förstå vad man säger och förena sig i ens bön.

Gud hör de böner som fram bärs i familjekretsen, om de kommer från hängivna hjär-tan. Jesus säger, ”Ty där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.”

Försumma inte enskild bön. ”Nej, när du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Fader i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig.”

Vi ska inte vara så överväldigade av tanken på våra synder och brister att vi upphör att be. En del inser sin stora svaghet och synd, och blir missmodiga. Satan kastar sin mörka skugga mellan dem och Herren Jesus, deras försoningsoffer. De säger, Det är meningslöst för mig att be. Mina böner är så blandade med onda tankar att Herren inte kommer att höra dem. Dessa föreställningar kommer från Satan. Kristus mötte och motstod denna frestelse som människa, och han vet hur han ska hjälpa dem som frestas på detta sätt. Han ”ropade högt under tårar när han bad och åkallade” å våra vägnar.

Många, som inte förstår att deras tvivel kommer från Satan, blir modlösa och beseg-rade i striden.

Sluta inte att be för att dina tankar är onda. Om vi kunde be på rätt sätt i vår egen visdom och styrka, kunde vi också leva rätt, och skulle inte behöva något försonande offer. Men ofullkomlighet vilar över hela mänskligheten. Uppfostra och träna sinnet så att du i enkelhet kan berätta för Herren vad du behöver. När du bär fram dina bö-ner till Gud och söker förlåtelse för synd, kommer en renare och heligare atmosfär att omge din själ.

tankar. Varje hemlighet är uppenbarad för honom. Inget kan döljas för honom.

Märkvärdigt språk är opassande i bön, oavsett om bönen framförs i talarstolen, i fa-miljekretsen eller i avskildhet. Speciellt vid offentlig bön bör man använda enkelt språk, så att andra kan förstå vad man säger och förena sig i ens bön.

Gud hör de böner som fram bärs i familjekretsen, om de kommer från hängivna hjär-tan. Jesus säger, ”Ty där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.”

Försumma inte enskild bön. ”Nej, när du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Fader i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig.”

Vi ska inte vara så överväldigade av tanken på våra synder och brister att vi upphör att be. En del inser sin stora svaghet och synd, och blir missmodiga. Satan kastar sin mörka skugga mellan dem och Herren Jesus, deras försoningsoffer. De säger, Det är meningslöst för mig att be. Mina böner är så blandade med onda tankar att Herren inte kommer att höra dem. Dessa föreställningar kommer från Satan. Kristus mötte och motstod denna frestelse som människa, och han vet hur han ska hjälpa dem som frestas på detta sätt. Han ”ropade högt under tårar när han bad och åkallade” å våra vägnar.

Många, som inte förstår att deras tvivel kommer från Satan, blir modlösa och beseg-rade i striden.

Sluta inte att be för att dina tankar är onda. Om vi kunde be på rätt sätt i vår egen visdom och styrka, kunde vi också leva rätt, och skulle inte behöva något försonande offer. Men ofullkomlighet vilar över hela mänskligheten. Uppfostra och träna sinnet så att du i enkelhet kan berätta för Herren vad du behöver. När du bär fram dina bö-ner till Gud och söker förlåtelse för synd, kommer en renare och heligare atmosfär att omge din själ.